तत्रीव वक्के सम्बन्धस्याभूद्वरकत्रयो: ॥"

"वीरहासीयप यस्तेक: स वङ्गज इति स्हतः।

इति वीरहासवंत्र्यनिख्य: ॥

खाता एमेड्-गामेड्-धाड्-बीडालदासका:। मीहलागीत्रसम्भाः सतलाः सर्व एव हि॥" दति रामदासस्य तत्पुत्रायाच वंद्यनिर्धयः ॥ इति मीत्रवागीयजानां सक्तदासानां पय

काश्यपात्वयसंभूताः खतलाः सर्व एव दि ॥

एक: पुनः कायुगुप्ती भेदेनाष्ट्रविधीयभवत्।

वराइ नगरीयच श्रेहीरभून् कुलक्सी (ज ।

यशिनामामवस्थात्रस्य व कुलग्रीलवान्।

भोलगुप्रभवा ये ते निरील विपुराधिता:।

भवावाली विवासस्याः कायुगुप्ती द्ववाच ये ॥

मादियारीभवाः केचिल्लोकगुप्तस्य वंश्रजाः।

पिक्रमस्थानमात्रिय के चित्रसन्ति निजेक्ट्या॥"

योग्भ् चित्रस्मोरमो धौड़ालाविहिनस्थिति:॥"

दित महाधिकारिखल्याधिकारिकोवे खनिकेयः।

"त्र इत्तगुप्ती यः प्रोत्तः स तु प्रिङ्गानसमावः।

काख्यान्वयसंभूतः कुलकार्यपराययः ॥"

"वीरगुप्रस्तुवः प्रोक्तो भी पुरयामवास्थात्।

भी पुरीय दिन खात: स च काख्यमोचन: ॥"

रति वीरगुप्रवंश्विषयः । दति काश्यपगीत्र-

जातानां सकलगुप्रामां बड्विधानां भेदेन ज्यो-

"दत्ती च डिविधी भ्रीयी रामदत्तच पाविता।

न्यपर: पाविता दत्तः खाँगड़ीयः स स्व दि।

जान: कीश्रिकगोत्रे च खतन्ती दी गुवान्विती।"

"विकारकस्य देवस्य वंद्रया खार्चियगीचनाः।

हवाचियभवा ये च ये च प्राव्डिल्यगोचनाः।

ग्रालमालभवा वे च ते नानादेशवासिन: "

"एकः कान्तारवासी च करो मेदादमी चयः।

शांप्रस्यक्रिगोत्रे दौ वङ्गदेशे च विस्तौ।

यस्त धर्माकरो बीकी भरदानकृतोद्भवः।

नमानुस्थानमंभूताः केतुयामेश्युना तु ते ॥

केन्यामी बदेवीरची निकार बकुली हवः।

निजेच पौर्धिये कुलकार्कपरायकः॥

प्रकः प्राव्हिलागोत्रीयो वटमामसमुद्भवः ॥

दश्यकार्गिसंय: ॥

दति धौड़ालीय (अपुरगुप्तवंश्वनिर्णय: ॥

द्रति कायुग्प्रवंश्वीर छविधनियाय: ॥

कारिगी।"

द्वालगुप्रवंश्वित्ययः ।

इति इत्तवंश्वविषयः ।

इति देववंख्य निर्मवः ।

वाराध्यतसमुद्रतस्ततीयस्तरम् ॥

"यरमेचरगुप्रो यः श्रेष्ठसाद्वंग्रसमावः।

"परमेचरगुप्रस्य वंश्वजी ही प्रतिष्ठिती।

भौ पुरीखाड़ियामस्यौ महन्खस्याधि-

व्यथ गुप्रानां मेहमद्दि। "गृप्राच वड्विधा भेदाक्तयीद्शविधाः पुत्रः।

सुनवसास्य चलारो वीजिवसीप विश्वता: ॥ द्राप्रकाराकां भेदेन विंग्रतिप्रकार्गिर्थय: ॥ *

"खातः पाचरहाय।मे रामदासीश्री ताहगः।

"मेटाशासनसंभूतौ राजवंशीहवायुभौ। प्राप्राजमधीराजी वात्यगोत्रधसहवी। एलाचिधामनगरे श्राश्चराजः कतात्रयः।

मधीराज: खेपडीयो वङ्गभूमी च संस्थित: " इति राजवंश्वे द्विविधनियंथः ॥ "मालयामचसुइती धमीचीमी महामति:।

जात: कौश्रिकामेचे च तहंग्र्या बहदेश्रमा: ""

इति सोमनंश्वितर्थयः । इति राष्ट्राप्रचिह्नाना-

महानां सेनाहीनां भेदेन वंशानिक्य: ॥ * ॥

"चपरे ये नन्दिचन्द्रौ धरकुकी च रचित:।

वारेन्द्रा व्याप पचिते प्रसिद्धास्तत्र ते पुन: ""

इति चयोर्प्रश्वां वैद्यानां ययाक्रमभेदेन

कुलनिक्य: ॥ * ॥ व्यय सेनादीनां सामात्यत:

यत्र गोष्ठी तता वैद्येये: खखीरभूद्भिषक्षिय:।

द्रति सामान्यतः सकलवेद्यानां वासस्यान-

सुत्तम् । * । इति गौराङ्गमित्रकात्मजभरत-

वेदा:, चि, वेरसमन्यीय:। वेदशब्दात् गाप्रव्ययेन

वेदाकं, की, चायुर्जेद:। चिकित्याशास्त्रम्।

"यस्य याकर्षी वरेण्यघटनास्मीताः प्रवन्धा

प्रखाता नव वेद्यकेश्य ति(चिनिष्ठांरार्घमेको-

षाहिय वय एव भागवततत्वी ती वयसत्य सु-

रति सम्धनीधवाकरणप्रेवे वीपदेवप्रश्लंबा-

श्रोकः ॥ 🛎 ॥ तच्हाकालतामानि यथा,---"सग्यनु:सामायव्यक्तिन् द्रष्टा वेदान् प्रजा-

विचिन्य तेषामधेचेवायुर्वेदं चकार सः ॥

जला तु पचमं वेदं भास्त्राय दही विभुः।

खतक्षं दितां तसाद्भाखरच चकार सः॥

भास्तरच खिश्रियोध चायुर्वेदं सर्वदिताम्।

तेषां नामानि विदुषां तत्वाणि तत्वतानि च।

वाधिप्रकाश्वीजानि साध्वि मनी निशामय।

जावाली जाजिल: पेशः कवणीश्मस्य एव च।

एते वेदाञ्जवेदनाः घोड्य वाधिनाम्याः ॥ 🛊॥

चिकित्सात चिक्ति वानं नाम तन्त्रं मनीरमम्।

धन्तनार्थ भगवां भकार प्रथमे सति।॥

चिकित्साद्रमें नाम दिवीदास्यकार सः।

धन्दनारिर्दिवीदासः काशीराजक्तवाश्विनौ।

नकुष: सहदेवीयिक चादती जनकी बुध: ॥

प्रदरी पाठयामास ते चन्नः संश्वितास्ततः ।

लोकोत्तराः॥"

पितः।

यन्तर्वासि प्रिरोमसेरिइ गुणाः के के न

सम्बलिखनानुरोधादसतिस्थानमाइ।

सर्वेषामेव वैद्यानामात्रयो यत्र विदाते।

सेनज्ञतवेदाकुलतस्वम् ॥

निव्यवमेतन् ॥

"श्रीखळनामनगरी राहि वङ्गे च विश्वता।

विशेषत: कुलीनानां सळेवामेव वासभू: ॥"

तह खा: सांप्रतं सन्ति विभोदायाजिगापुरे "" इति करवं प्राविर्णेय: ॥

चिकित्साकौसदी दियां कामीराज्यकार सः॥ चिकित्सासारतलाच धमन्नं चाचिनीसुतौ। तन्तं वैद्यकसर्वसं नक्काच चकार सः ॥ चकार सहदेवच वाधिसिन्ध्विमह्नम्। ज्ञानामेवं महातन्त्रं यमराज्ञकार सः॥ धवनी जीवहान्य चकार भगवान्धः। चकार जनको योगी वैद्यसंस्ट्रिमञ्जनम् ॥ सर्वसारं चन्द्रसुती जावालस्तन्त्रसारकम्। वेदाङ्गसारं तन्त्रच चकार जाजलिसंनि:॥ पैलो निहानं कावधस्तन्तं स्वंघरं परम्। देधनियंयतलच चकार कुम्ससमयः ॥ चिकिताशास्त्रवीवानि तत्त्राख्येतानि घोड्य । वाधिप्रकाप्रवीजानि वलाधानकराणि च। मिष्ता जानमन्यानैरायुर्वेदपयोनिधिम्। ततस्तनास्य ज्वाहर्मवनीतानि कोविदाः । एतानि क्रमणी हट्टा दियां भास्करसंहिताम्। चायुर्केंद्रं सर्ववीनं सर्वे जानामि सुन्दरि ! "" इति त्रवाविको त्रवाखक १६ व्यथाय: ।

वैद्यनाथः, पुं, देश्यविशेषः। यथा,— "करवीरे महालच्यीरमादेवी विनायके। चरोगा वैद्यनाचे तु मञ्चाकाले महेन्दरी।" रति मात्ये गौरीनामाच्यतं १३ व्यथायः । (तथा देवीभागवते पीठस्थान माहात्मे। १ इ॰। ७१॥) अपि च। "वैद्यनायं समारभ्य सुवनेशानामं श्रिवे। तावरङ्गाभिधी देशी यात्रायां न हि दुखति।"

द्ति प्रित्तिसङ्गमतन्त्रे ७ पटलः ।

भेरविषयः। यथा,---"हाईपीठं वैद्यनाचे वैद्यनाचस्तु भैरवः । देवता जयदुर्गाखा नेपावे जातुनी मम ।"

इति तन्त्रचुड़ामकी पीठनिक्य:.॥

व्यपिच।

"इरिदानगरे यत्र विद्यनाथी महेत्ररः।

तत्राचयो विस्तृत्वः सर्वद्व उदास्तः ॥" इति हच्छुक्मेपुराणे ११ व्यध्याय: ॥

"भारखर्क वैदानाची वक्रमरस्तचैव च। वीरभूमौ विद्विनाची राहि च तारकेश्वर: ""

रति मदालिङ्गेचरतन्त्रे पीठादिक्रमेख शिव-भ्रतनामको चम् ।

वेदाबन्धुः, पुं, (वेद्यानां बन्धुरिव।) खारत्वघष्टचः। र्ति ग्रन्द्चनिता। वैदास वन्ध्य।

नेदामाता, [ऋ] खी, (वैद्यानां मातेव।) वासकः। रत्वमर:। भिष्मणननी च।

वैद्यसिंधी, खी, (वेदी वैदाशाकी तीवधादी सिंचीन प्रभूतनीयंवलात्।) नासकत्त्वः।

इति श्रव्ह्वावली।

वैद्या, खी, काकोली। इति प्रव्दविका। वैध:, चि (विधिना वोधित:। विधि + च्यन्।) विधित्रीधित:। यथा। खहरार्थेकजातीय-कर्माणः कालदेशकर्जादीमां प्रयोगातुनन्विध-चेतुभूनानामभेदे उद्शाविशेषायदः। इति